

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Fra Piazza del Popolo · I

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Fra Piazza del Popolo", i Bergsøe, Vilhelm: *Fra Piazza del Popolo*, udg. af Flemming Conrad ; Lars P. Romhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1988], s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsoev01ny-shoot-idm139673031278336/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra Piazza del Popolo

benhavn, og det undrede mig derfor ikke, at man allerede om Middagen i Trattoriet talte om Malms udmærkede Arbejde, som allerede flere Kunstnere havde seet. Alle vare enige om, at Suettet var saa mesterligt opfattet, at det spaaede ham en stor Fremtid; men Alle vare de uenige om den pludselige Inspiration, der saa hurtigt havde skabt dette Arbejde. Kun jeg havde Nøglen til denne Gaade. Ved min Bortgang fra Studiet havde han givet mig sin Tegnebog med den Bemærkning, at han havde modtaget Remisser hjemmefra og ønskede, at jeg skulde afgjøre hans Regning i Trattoriet, da han ikke selv kom derned. Idet jeg aabnede Bogen, for at betale hans meget beskedne Gjæld, faldt et Brev ud, som han efter Gjennemlæsningen ikke havde lagt sammen. Det var underskrevet af hans Moder, og paa den nederste Kant af Papiret stod som en Slags Efterskrift: «Sigrid beder Dig hilse.» – Det var Sigrid, der havde skabt Malms Faun.

Jeg fik den Eftermiddag et fortrædeligt Brev. En Blok fra Carrara, som jeg længe havde ventet, var forulykker underveis, idet Jorden var skreden ud ved en Brink, der førte ned til Teveronen. Jeg maatte selv tage afsted for at udvalge en ny, og da denne Forretning efter en otte Dages Tid var fuldendt, tog jeg lige til Neapel, hvor jeg af den danske Consul havde modtaget en Bestilling. Derfra drog jeg til Palæstrina, som jeg havde udvalgt mig til Sommerophold, og saaledes kom det sig, at jeg først henad Efteraaret gjensaae Malm.

En smuk Eftermiddag i September kom jeg til Rom og begav mig strax paa Veien til hans Studie. Jeg glædede mig ret til at gjensee hans Faun, som jeg vidste havde fængslet ham til Rom den hele Sommer, og som nu maatte være fuldført. Jeg havde med Villie ikke spurgt Nogen om dens Fremgang, da jeg vilde nyde Skuet, uforstyrret af smaalige Indvendinger, og lettede nu rask Klinken paa Døren, uden at banke paa. Men hvad skildrer min Overraskelse, da jeg fandt Studiet tomt, Væggene hvidtede, og en mig ubekjendt fransk Kunstner ifærd med at udpakke sine Sager i det lille Værelse, der havde været Vidne til saamangen fortrolig Samtale mellem Malm og mig.

Forstemt vandrede jeg ned ad Gaden. Underveis traf jeg en Bekjendt, og nu fik jeg hele Sammenhængen at vide. Malm havde i tre Uger efter sin Bortreise arbejdet meget flittigt, opfyldt af sin Genius. Han havde i al denne Tid modtaget Besøg baade af Venner og Fjender. Han var blevet feteret og lovpriist af begge Parter; men hver Enkelt havde havt en lille Bemærkning at gøre, om ikke for